

Predlog Zakona o davku na finančne storitve

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina zakona)

Ta zakon ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja davka na finančne storitve.

2. člen
(pripadnost davka)

Prihodki od davka na finančne storitve (v nadaljnjem besedilu: davek) pripadajo proračunu Republike Slovenije.

II. PREDMET OBDAVČITVE

3. člen
(predmet obdavčitve)

Predmet obdavčitve po tem zakonu so naslednje storitve (v nadaljnjem besedilu: finančne storitve):

- a) dajanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki in posredovanje pri sklepanju teh poslov ter upravljanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki, ko te storitve opravlja kreditodajalec oziroma posojilodajalec,
- b) izdajanje kreditnih garancij in drugih denarnih jamstev ter upravljanje kreditnih garancij s strani kreditodajalca,
- c) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z depoziti in tekočimi oziroma transakcijskimi računi, plačili, nakazili, dolgovi, čeki in drugimi plačilnimi instrumenti, razen izterjave dolgov in faktoringa,
- d) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z valuto, bankovci in kovanci, ki so zakonito plačilno sredstvo, razen bankovcev in kovancev, katerih prodajna cena je določena na podlagi njihove vrednosti kot zbirateljskega predmeta ali na podlagi vrednosti kovine, iz katere so izdelani,
- e) transakcije, vključno s posredovanjem (razen upravljanja, hrambe, investicijskega svetovanja in storitev v zvezi s prevzemi), z delnicami, deleži v podjetjih ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen z dokumenti o lastninski pravici na blagu in pravicami in deleži,
- f) upravljanje investicijskih skladov,
- g) storitve zavarovalnih posrednikov in zastopnikov.

III. DAVČNI ZAVEZANEC

4. člen (davčni zavezanec)

Davčni zavezanec ali zavezanka (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec) je vsaka oseba, ki na območju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Slovenija) izvaja storitve iz 3. člena tega zakona.

IV. NASTANEK OBVEZNOSTI OBRAČUNA DAVKA

5. člen (nastanek obveznosti obračuna davka)

- (1) Davčna obveznost nastane v trenutku, ko je finančna storitev opravljena.
- (2) Šteje se, da je finančna storitev opravljena, ko je zanjo plačano nadomestilo (provizija).

V. DAVČNA OSNOVA

6. člen (davčna osnova)

- (1) Osnova za davek je nadomestilo (provizija), ki ga je davčni zavezanec prejel kot plačilo v zvezi z opravljeno finančno storitvijo.
- (2) Kot provizija iz prejšnjega odstavka se ne štejejo obresti, ki jih je naročnik finančne storitve dolžan plačati davčnemu zavezancu v zvezi z izvedbo dogovorjene finančne storitve, če te obresti ne predstavljajo plačila nadomestila stroškov davčnega zavezanca v zvezi z opravljeno storitvijo.

VI. DAVČNA STOPNJA

7. člen (davčna stopnja)

Stopnja davka je 6,5 odstotka od davčne osnove.

VII. OPROSTITVE

8. člen (oprostitve)

Davek po tem zakonu se ne plača od naslednjih finančnih storitev:

1. od finančnih storitev, od katerih se plačuje davek na dodano vrednost po zakonu, ki ureja davek na dodano vrednost,
2. od finančnih storitev, ki so predmet obdavčitve po zakonu, ki ureja davek od prometa zavarovalnih poslov,
3. od finančnih storitev, ki jih opravi Banka Slovenije, ko deluje v okviru izključnih pristojnosti skladno z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, ali z drugimi zakoni in predpisi Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), ki določajo izključne pristojnosti centralnih bank ali pristojnosti Banke Slovenije kot sestavnega dela evropskega sistema centralnih bank,
4. od finančnih storitev, ki jih opravi ali se opravijo za evropski instrument za finančno stabilnost,
5. od finančnih storitev, ki jih opravi ali se opravijo za mednarodno finančno institucijo, ki jo ustanovita dve ali več držav članic EU in je namenjena zagotavljanju finančnih sredstev in finančne pomoči za članice te institucije, ki so v resnih finančnih težavah ali jim te grozijo, vendar le v okviru omejitev in pogojev, ki so določene z mednarodno pogodbo o ustanovitvi in sedežu te institucije, katera zavezuje Slovenijo,
6. od finančnih storitev, ki jih opravi ali se opravijo za Evropsko centralno banko, Evropsko investicijsko banko ali druge organe in telesa, ki jih je ustanovila EU ali Evropska skupnost za atomsko energijo in za katere velja Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske unije (Uradni list RS, št. 12/04), vendar le v okviru omejitev in pogojev, ki jih določa navedeni protokol, sporazumi o njegovem izvajanju ali sporazumi o sedežu in le, če to ne pomeni izkrivljanja konkurence,
7. od finančnih storitev, ki jih opravi ali se opravijo za mednarodne organizacije in telesa, ki jih kot take priznava Slovenija, vendar le v okviru omejitev in pogojev, ki jih določajo mednarodne pogodbe o ustanovitvi teh organizacij ali teles ali mednarodne pogodbe o njihovem sedežu,
8. od finančnih storitev, ki se opravijo za diplomatska ali konzularna predstavništva tujih držav.

VIII. OBVEZNOSTI V ZVEZI Z OBRAČUNOM IN PLAČILOM DAVKA

9. člen (davčno obdobje)

Za davčno obdobje se šteje obdobje enega koledarskega meseca.

10. člen (obračun davka)

(1) Davčni zavezanec mora obračunati davek za vsako posamezno davčno obdobje v katerem je opravil storitve, ki so predmet obdavčitve po tem zakonu.

(2) Davčni zavezanec mora davčnemu organu predložiti obračun davka, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun davka, za katerega je nastala obveznost za obračun.

(3) Iz obračuna iz prejšnjega odstavka morajo biti razvidni:

- seštevke davčnih osnov za finančne storitve, opravljene v davčnem obdobju,
- stopnja davka,

- znesek davka,
- v primeru popravljanja napak iz preteklih davčnih obdobij v tekočem obračunu, zmanjšanje ali povečanje seštevka davčnih osnov iz preteklih obdobij, zmanjšanje ali povečanje zneska davka iz preteklih obdobij,
- znesek za plačilo ali vračilo davka.

(4) Davčni zavezanec mora davčnemu organu predložiti obračun davka za vsako davčno obdobje, v katerem je nastala obveznost obračuna davka, in sicer do zadnjega delovnega dne meseca, ki sledi davčnemu obdobju, v katerem je nastala obveznost za obračun davka.

(5) Minister ali ministrica, pristojna za finance (v nadaljnjem besedilu: minister), predpiše podrobnejšo vsebino in obliko obrazca za obračun ter način njegovega izpolnjevanja.

11. člen (plačilo davka)

Davčni zavezanec mora plačati davek hkrati s predložitvijo obračuna davka skladno s tem zakonom.

12. člen (podatki v knjigovodstvu in hramba dokumentacije)

(1) Davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti podatke, ki omogočajo pravilno in pravočasno obračunavanje davka po tem zakonu ter zakonu, ki ureja davčni postopek. Vsak davčni zavezanec mora davčnemu organu omogočiti dostop do podatkov iz prejšnjega stavka oziroma mu jih na njegovo zahtevo predložiti v rokih in na način, kot je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Davčni zavezanec mora zagotoviti hrambo dokumentacije, ki je pomembna za izračun davčne obveznosti po tem zakonu do poteka absolutnega zastaralnega roka pravice do izterjave davka, na katerega se nanašajo.

IX. POSEBNA DOLOČBA

13. člen (uporaba drugih predpisov)

(1) Pri popravljanju napak iz preteklih davčnih obdobij v tekočem obračunu in naknadni predložitvi obračuna po preteku predpisanega roka za njegovo predložitev ter glede predlaganja davčnih obračunov pri postopku prenehanja davčnih zavezancev, pri postopku prisilne poravnave, pri stečajnem postopku, pri postopku likvidacije in ob smrti davčnega zavezanca se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja davek na dodano vrednost.

(2) Glede vseh drugih vprašanj postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso urejena s tem zakonom, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek in določbe zakona, ki ureja davčno službo.

14. člen
(pristojnost za izvajanje nadzora)

Za izvajanje nadzora nad pravilnostjo in pravočasnostjo obračunavanja in plačevanja davka po tem zakonu je pristojna Davčna uprava Republike Slovenije.

X. KAZENSKE DOLOČBE

15. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 1.200 do 41.000 eurov se kaznuje za prekršek davčni zavezanec, ki je pravna oseba, če:

- ne obračuna davka ali obračuna davek v nasprotju s tem zakonom (prvi odstavek 10. člena)
- davčnemu organu ne predloži davčnega obračuna v predpisanih rokih in na predpisan način (drugi, tretji in četrti odstavek 10. člena)
- ne plača davka oziroma ne plača davka v predpisanih rokih in na predpisan način (11. člen)
- ne hrani dokumentacije in podatkov v skladu s tem zakonom (13. člen)
- ne omogoči dostopa oziroma na zahtevo ne predloži podatkov davčnemu organu (13. člen).

(2) Z globo od 200 do 4.100 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje davčni zavezanec, ki je samostojni podjetnik posameznik.

(3) Z globo od 200 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba davčnega zavezanca, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za prekršek ne kaznujeta davčni zavezanec in odgovorna oseba davčnega zavezanca, če davčni zavezanec popravi napake iz preteklih davčnih obdobij v skladu z zakonom, ki ureja davek na dodano vrednost.

(5) Postopek o davčnem prekršku iz prve in tretje alineje prvega odstavka tega člena se ne more več začeti, ko pretečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

XI. PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

16. člen
(podzakonski akt)

Minister izda predpis iz petega odstavka 10. člena tega zakona v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

17. člen
(prvi obračun davka)

Davčni zavezanci prvič obračunajo davek po tem zakonu za tretji mesec, ki sledi mesecu, v katerem je bil zakon uveljavljen.

18. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Predlog Zakona o spremembi in dopolnitvah Zakona o davku na bilančno vsoto bank

1. člen

V Zakonu o davku na bilančno vsoto bank (Uradni list RS, št. 59/11) se v 1. členu za dosedanjim besedilom, ki postane prvi odstavek, doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Davek se obračunava in plačuje za obračunska obdobja, ki se končajo do vključno 31. decembra 2014.«.

2. člen

V 8. členu se število »0,167« nadomesti s številom »0,1«.

3. člen

Za 11. členom se doda nov 11.a člen, ki se glasi:

»11.a člen

(akontiranje davka po davčnem obračunu)

(1) Zavezanec med davčnim obdobjem obračunava in plačuje akontacijo davka.

(2) Akontacija davka se določi, izračuna in plača v rokih in na način, določen s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davčni postopek.

(3) Za plačano akontacijo davka se zavezancu zmanjša obveznost za plačilo davka po davčnem obračunu za posamezno davčno obdobje na način, določen s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davčni postopek.

(4) V zvezi z akontacijo davka se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek, v delu, ki določa akontiranje davka od dohodkov pravnih oseb, če s tem zakonom ni drugače določeno.

(5) Akontacija davka je enaka znesku davka, to je razliki med zneskom, ki se izračuna od osnove za davek po davčnem obračunu za predhodno obračunsko obdobje in po stopnji davka, ki velja za tekoče davčno obdobje, in zneskom zmanjšanja davka, ki se izračuna od stanja kreditov po davčnem obračunu za predhodno obračunsko obdobje in po stopnji za zmanjšanje davka, ki velja za tekoče davčno obdobje.

(6) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena so akontiranja davka oproščeni zavezanci, ki so bili oproščeni davka po prvem odstavku 10. člena tega zakona za predhodno obračunsko obdobje, in zavezanci, ki so oproščeni plačila davka po drugem odstavku 10. členu tega zakona.«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

4. člen

(akontiranje davka za leto 2013)

(1) Akontacija davka za leto 2013 se izračuna v obračunu davka za leto 2012.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka 11.a člena zakona se obroki akontacije davka za leto 2013, ki dospejo v plačilo do vključno 31. maja 2013, ne plačajo. Prvi obrok akontacije davka za leto 2013, ki se ga plača, je obrok akontacije davka, ki dospe v plačilo 30. junija 2013. Ta obrok mora biti plačan v desetih dneh po dospelosti.

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2013 dalje.